Samling af Afgørelser

PERSONALERETTENS DOM (Anden Afdeling)

18. september 2012 *

»Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — ikke adgang til at deltage i den mundtlige prøve efter de opnåede resultater ved de skriftlige prøver — anmodninger om fornyet prøvelse — ansøgernes specifikke ret til at få aktindsigt i visse oplysninger, som vedrører dem — genstand og rækkevidde — ret til at få aktindsigt i de rettede skriftlige prøver — foreligger ikke«

I sag F-96/09,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og artikel 152 EA,

Eva Cuallado Martorell, Augsbourg (Tyskland), ved advokat M. Díez Lorenzo,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved B. Eggers og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

PERSONALERETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M.I. Rofes i Pujol (refererende dommer), og dommerne I. Boruta og K. Bradley,

justitssekretær: W. Hakenberg,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

i henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 2,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgået til Personalerettens Justitskontor den 26. marts 2010 har Eva Cuallado Martorell anlagt nærværende søgsmål i det væsentlige med påstand om annullation dels af den afgørelse, der blev truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/130/08, som blev

* Processprog: spansk.

afholdt af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i den mundtlige prøve, dels af afgørelserne om afvisning af at fremsende sagsøgerens rettede skriftlige prøver og det individuelle evalueringsskema vedrørende disse prøver til hende.

Retsforskrifter

2 Artikel 91a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) bestemmer:

»Klager vedrørende områder, der omfattes af artikel 2, stk. 2, rettes mod den institution, som den beføjede ansættelsesmyndighed hører under.«

3 Artikel 2 i Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalgets og Ombudsmandens afgørelse 2002/620/EF af 25. juli 2002 om oprettelse af EPSO (EFT L 197, s. 53) lyder således:

»[EPSO] udøver de udvælgelsesbeføjelser, som i henhold til artikel 30, stk. 1, i vedtægten og bilag III til vedtægten er overdraget til ansættelsesmyndighederne i de institutioner, der har undertegnet denne afgørelse. […]«

4 Artikel 4 i afgørelse 2002/620 om oprettelse af EPSO, som vedrører anmodninger og klager, bestemmer:

»I henhold til artikel 91a i vedtægten skal anmodninger og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, der følger af artikel 2, stk. 1 og 2, i nærværende afgørelse, indgives til [EPSO]. Klager på disse områder rettes mod [Europa-] Kommissionen.«

5 Artikel 4 i afgørelse 2002/621/EF truffet af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens generalsekretærer, Domstolens justitssekretær, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets generalsekretærer og Ombudsmandens repræsentant af 25. juli 2002 om organisation og drift af EPSO (EFT L 197, s. 56) bestemmer:

»1. [EPSO's] direktør udøver de beføjelser, der i henhold til vedtægtens artikel 90 er overdraget til ansættelsesmyndigheden, i forbindelse med alle anmodninger eller klager vedrørende [EPSO's] arbejde.

[...]«

6 Den 22. maj 2008 offentliggjorte EPSO i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT C 125 A, den spanske udgave, s. 1) meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/130/08 (herefter »meddelelsen om udvælgelsesprøve«), som blev afholdt med henblik på oprettelse af en reserveliste af spansksprogede jurist-lingvister, i lønklasse AD 7, med henblik på besættelse af ledige stillinger i EU's institutioner, bl.a. ved Den Europæiske Unions Domstol, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

7 Ansøgerne skulle i forbindelse med deres tilmelding til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/130/08 (herefter »udvælgelsesprøven«) vælge mellem tjenestested »Domstolen«, hvor antallet af bestående ansøgere var begrænset til 25, og tjenestested »Parlamentet/Rådet«, hvor antallet af bestående ansøgere var begrænset til 14.

8 Afsnit A.I i meddelelsen om udvælgelsesprøve med overskriften »Arbejdsopgaver« var affattet således:

»Tjenestested »Domstolen« […]	Tjenestested »Parlamentet/Rådet« Opfølgning af lovgivningsproceduren og kontrol af lovtekster på spansk, der allerede er oversat og revideret, med henblik på at sikre sproglig og juridisk overensstemmelse mellem de forskellige sprogversioner samt kontrol af teksternes redaktionelle kvalitet og overensstemmelse med de formelle udformningsregler. Lejlighedsvis oversættelse af korte juridiske tekster, især fra engelsk og fransk.«

9 Afsnit A.II i meddelelsen om udvælgelsesprøve vedrørte adgangsbetingelserne til udvælgelsesprøven. Punkt 1 bestemte for så vidt angår de krævede kvalifikationer og eksamensbeviser:

»Ansøgerne skal have et uddannelsesniveau svarende til afsluttede juridiske universitetsstudier i spansk ret af fire års varighed eller mere med bevis for afsluttet uddannelse [...]«

10 Afsnit A.II i meddelelsen om udvælgelsesprøve bestemte i punkt 2, for så vidt angår sprogkundskaber, følgende:

»Tjenestested »Domstolen« […]	Tjenestested »Parlamentet/Rådet« a) beherske spansk (sprog 1) til fuldkommenhed b) indgående kendskab til engelsk eller fransk (sprog 2) c) indgående kendskab til engelsk, fransk eller tysk (sprog 3), skal være forskelligt fra sprog 2 d) til den valgfrie prøve (sprog 4), kendskab til et af de følgende sprog (skal være forskelligt fra sprog 2 og 3): [bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, svensk, tjekkisk, tysk eller ungarsk].

[…]

Ansøgerne skal i det elektroniske tilmeldelsesskema […] og i ansøgningsskemaet […] præcisere valget af sprog til de forskellige prøver. Dette valg kan ikke ændres efter tilmeldingsfristens udløb […]«

11 Afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven vedrørende udvælgelsesprøvens forløb fastsatte bl.a.:

»3. Obligatoriske skriftlige prøver – Bedømmelse

Tjenestested »Domstolen« […]	Tjenestested »Parlamentet/Rådet« a) Revision af en juridisk tekst på spansk, som indeholder fejl med hensyn til grammatik, syntaks, form og juridisk sprogbrug. Denne prøve har til formål at vurdere ansøgerens fuldstændige kendskab til sprog 1 og ansøgerens evne til at udtrykke sig på det juridiske område. For denne prøve gives der fra 0 til 40 point (der kræves minimum 20 point). Prøvens varighed: 2 timer og 30 minutter b) Oversættelse til spansk (sprog 1), uden brug af ordbog, af en juridisk tekst affattet på engelsk eller fransk (sprog 2), efter den enkelte ansøgers eget valg. For denne prøve gives der fra 0 til 40 point (der kræves minimum 20 point). Prøvens varighed: 2 timer og 30 minutter Prøve b) rettes kun for de ansøgere, der har opnået det krævede antal minimumspoint ved prøve a). c) Oversættelse til spansk (sprog 1), uden brug af ordbog, af en juridisk tekst affattet på engelsk, fransk eller tysk [sprog 3, skal være forskelligt fra det sprog, der er valgt til prøve b]. For denne prøve gives der fra 0 til 40 point (der kræves minimum 20 point). Prøvens varighed: 2 timer og 30 minutter Prøve c) rettes kun for de ansøgere, der har opnået det krævede antal minimumspoint ved prøve a) og b).

4. Obligatorisk mundtlig prøve – Bedømmelse

De ansøgere, der har opnået det krævede antal minimumspoint ved de obligatoriske skriftlige prøver, får adgang til den mundtlige prøve.

Samtale med udvælgelseskomitéen på engelsk, fransk eller tysk (sprog 5) med henblik på at vurdere:

— ansøgerens generelle og juridiske viden, idet udvælgelseskomitéen ved denne lejlighed vil kunne tage hensyn til ansøgerens kendskab til andre sprog end dem, der anvendes ved de skriftlige prøver; vurderingen af den juridiske viden vil ske på spansk.

— ansøgerens evne til at lede et møde (tjenestested »Parlamentet /Rådet«).

— ansøgernes motivation og evne til at tilpasse sig arbejdet i det multikulturelle miljø i EU's institutioner; der vil i givet fald kunne stilles supplerende spørgsmål på spansk.

For denne prøve gives der fra 0 til 100 point (der kræves minimum 50 point).

5. Fakultativ prøve

Tjenestested »Domstolen« […]	Tjenestested »Parlamentet/Rådet« Den fakultative prøve skal give ansøgerne mulighed for at vise yderligere sprogkundskaber. De resultater, der opnås ved disse prøver, har ingen betydning for opstillingen af reservelisten, hverken dens sammensætning eller den enkeltes indplacering på listen, men de giver institutionerne mulighed for at anvende reservelisten bedst muligt ved besættelse af ledige stillinger. Oversættelse til spansk (sprog 1), med brug af (ikke-elektronisk) ordbog, af en juridisk tekst affattet på et af de sprog, der er nævnt i afsnit A.II.2.d) (sprog 4), efter den enkelte ansøgers eget valg. For denne prøve gives der fra 0 til 20 point. Prøvens varighed: 1 time Denne prøve vil kunne afholdes samtidig med de obligatoriske prøver. Den vil imidlertid kun blive rettet for de ansøgere, der opføres på reservelisten.«

12 Afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve fastsatte for så vidt angår ansøgernes adgang til oplysninger, som vedrører dem:

»Ansøgerne har i forbindelse med udvælgelsesprocedurerne en specifik ret til på de betingelser, der er beskrevet i det følgende, at få adgang til oplysninger, som vedrører dem umiddelbart og individuelt. I henhold til denne ret kan EPSO tilstille en ansøger, som anmoder herom, supplerende oplysninger, som vedrører dennes deltagelse i udvælgelsesprøven. Anmodninger om oplysninger skal fremsendes skriftligt til EPSO senest en måned efter meddelelsen af de resultater, der er opnået ved udvælgelsesprøven. EPSO besvarer anmodningen senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Anmodningerne behandles i overensstemmelse med det fortrolighedskrav, der ifølge personalevedtægten [artikel 6 i bilag III til vedtægten] gælder for udvælgelseskomitéens arbejde, og reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. I vedledningen for ansøgere gives der i punkt III.3 eksempler på, hvilke oplysninger der kan anmodes om.«

13 Meddelelsen om udvælgelsesprøve blev suppleret af et bilag vedrørende anmodninger om fornyet behandling, retsmidler og klager til Den Europæiske Ombudsmand. I bilaget blev det fastsat, at ansøgere, som var af den opfattelse, at de havde været genstand for en bebyrdende afgørelse, på ethvert tidspunkt under udvælgelsesprøven kunne benytte sig af følgende muligheder:

»– Anmodning om fornyet behandling

Senest 20 kalenderdage efter den elektroniske fremsendelse af meddelelsen om afgørelsen [fra EPSO] kan der i form af en skriftlig begrundelse indsendes en anmodning om fornyet behandling til:

[…]

Hvis kompetencen ligger hos udvælgelseskomitéen, videresender EPSO anmodningen til dennes formand, og ansøgeren vil hurtigst muligt få et svar.

— Retsmidler

— enten kan der anlægges sag ved:

Retten for EU-personalesager

[…]

på grundlag af artikel 236 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 91 i vedtægten […]

— eller der kan i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten […] indgives klage til:

[EPSO]

[…]

Fristerne for disse to procedurer, jf. [vedtægten], begynder at løbe fra tidspunktet for meddelelsen af den afgørelse, der klages over.

Ansøgerne gøres opmærksom på, at ansættelsesmyndigheden ikke har beføjelse til at ændre en afgørelse truffet af en udvælgelseskomité. Ifølge fast retspraksis prøves en udvælgelseskomités omfattende skønsbeføjelser ikke ved […] retsinstanser, medmindre der foreligger et åbenlyst brud på de regler, der gælder for udvælgelseskomitéens arbejde.«

14 Afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere til udvælgelsesprøven, som var offentliggjort på EPSO's website (herefter »vejledningen for ansøgere«), bestemte følgende:

»[…]

b) De ansøgere, som ikke har bestået den/de skriftlige/praktiske prøve(r) og/eller ikke er opført blandt de ansøgere, som er blevet indbudt til den mundtlige prøve, kan anmode om deres prøver samt om udvælgelseskomitéens individuelle evalueringsskema for prøverne. Anmodningen skal indgives senest en måned fra datoen for afsendelsen af den skrivelse, hvorved ansøgeren underrettes om, at han ikke længere deltager i udvælgelsesprøven.

[…]«

15 Hvad angår proceduren for Personaleretten, og nærmere bestemt den retshjælp, der kan bevilges, bestemmes i artikel 97, stk. 4, i Personalerettens procesreglement:

»Ved indgivelsen af en ansøgning om retshjælp udsættes fristen for anlæggelse af søgsmålet indtil datoen for meddelelsen af den kendelse, hvorved der træffes afgørelse om ansøgningen, eller i det i stk. 3, andet afsnit, omhandlede tilfælde, indtil meddelelsen af den kendelse, hvorved den advokat, der skal repræsentere ansøgeren, udpeges.«

Sagens faktiske omstændigheder

16 Sagsøgeren var ansøger til udvælgelsesprøven. Hun valgte tjenestestedet »Parlamentet/Rådet« og blev indkaldt til de obligatoriske skriftlige prøver, som fandt sted den 28. november 2008 i Madrid, Spanien.

17 Ved skrivelse af 14. maj 2009, som blev afsendt på vegne af formanden for udvælgelseskomitéen, underrettede EPSO sagsøgeren om de resultater, som hun havde opnået ved de obligatoriske skriftlige prøver a) og b), dvs. henholdsvis 28/40 og 19/40, og om, at udvælgelsesprøvens udvælgelseskomité, henset til sidstnævnte resultat, som var mindre end det krævede minimum på 20/40, ikke havde rettet den obligatoriske skriftlige prøve c).

18 Den 14. maj 2009 fremsendte sagsøgeren en e-mail til EPSO, hvori hun anmodede om oplysninger vedrørende bedømmelsen af hendes skriftlige prøve b). Henset til, at hun blot manglede et enkelt point for at nå det krævede minimum på 20 point, ville hun sikre sig, at der ikke var sket en regnefejl. Med henblik herpå anmodede hun om at få tilsendt sin skriftlige prøve b), med rettelsen og den karakter, som hun var blevet tildelt.

19 Den 27. maj 2009 indgav sagsøgeren en anmodning om fornyet behandling af hendes skriftlige prøve b), vedlagt en anmodning om rettelse af hendes skriftlige prøve c) og om, at hun i givet fald fik adgang til at deltage i den mundtlige prøve.

20 Ved skrivelse af 2. juli 2009, som blev fremsendt på vegne af formanden for udvælgelseskomitéen, meddelte EPSO sagsøgeren, at hendes e-mail af 14. maj 2009 var blevet anset for en anmodning om fornyet behandling af hendes skriftlige prøve b), at udvælgelseskomitéen efter fornyet behandling af nævnte prøve havde besluttet at rette hendes skriftlige prøve c), og at det resultat, der blev opnået ved sidstnævnte prøve, nemlig 18/40, fortsat var under den krævede tærskel, nemlig 20/40, for at hun kunne gives adgang til at deltage i den mundtlige prøve. I skrivelsen blev det anført, at sagsøgerens skriftlige prøve b) var blevet fremsendt til hende.

21 Ved e-mail af 4. juli 2009 anmodede sagsøgeren om oplysninger vedrørende bedømmelsen af hendes skriftlige prøve c), henset til den lille forskel mellem hendes karakter og det krævede minimum. Hun anmodede ligeledes om, at hendes skriftlige prøve c) blev fremsendt til hende, med rettelsen og den karakter, som hun var blevet tildelt, og om, at der om muligt blev foretaget en fornyet behandling af nævnte prøve.

22 Den 10. juli 2009 fremsendte sagsøgeren en begrundet skrivelse, hvori hun anmodede om fornyet behandling af hendes skriftlige prøve c), om fremsendelse af nævnte prøve samt af udvælgelseskomitéens individuelle evalueringsskema vedrørende samme prøve og om, at hun i givet fald fik adgang til at deltage i den mundtlige prøve.

23 Udvælgelseskomitéen besluttede efter at have foretaget en fornyet behandling af sagsøgerens skriftlige prøve c) at fastholde karakteren 18/40. Denne afgørelse, hvis dato ikke er specificeret, blev meddelt sagsøgeren ved EPSO's skrivelse af 23. juli 2009.

24 Ved skrivelse af 28. juli 2009 med overskriften »K[lage]« gentog sagsøgeren, efter at have henvist til vedtægtens artikel 90, stk. 2, efter at have anerkendt modtagelsen af skrivelsen af 23. juli 2009 og efter at have anført, at hun uden held havde anmodet om at modtage en kopi af hendes skriftlige prøver b) og c) samt det individuelle evalueringsskema med udvælgelseskomitéens bedømmelse af disse prøver, disse anmodninger og tilføjede, at hun ligeledes ønskede at modtage alle yderligere oplysninger, der vedrørte hende, i forbindelse med hendes deltagelse i udvælgelsesprøven. I tilfælde af at hun opnåede de nødvendige point, anmodede hun desuden om adgang til at deltage i udvælgelsesprøvens mundtlige prøve. Ovennævnte skrivelse blev af EPSO behandlet som en anmodning om dokumenter og ikke som en forudgående administrativ klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2.

25 Den 14. september 2009 modtog sagsøgeren en e-mail med overskriften »EPSO/AD/130/0[8] – Deres anmodning om at modtage de skriftlige prøver b) og c) og evalueringsskemaet for den skriftlige prøve c)« (herefter »e-mailen af 14. september 2009«). I denne e-mail anføres, at de i overskriften nævnte dokumenter, som sagsøgeren havde forlangt fremsendt i skrivelsen af 28. juli 2009, er vedlagt som bilag, men det tilføjes, at ansøgerne kunne modtage en kopi af de originale skriftlige prøver, men ikke

havde adgang til deres rettede prøver eller til den oversættelsesskabelon, som blev anvendt af opgaveretterne. Det fremgår af sagen, at de i overskriften nævnte dokumenter imidlertid ikke var vedlagt e-mailen.

26 Den 18. november 2009 ansøgte sagsøgeren om at få bevilget retshjælp i henhold til procesreglementets artikel 95 med henblik på anlæggelse af et søgsmål ved Personaleretten. Ved kendelse afsagt af Personalerettens præsident den 2. marts 2010 blev denne ansøgning imødekommet.

27 EPSO fremsendte efter indgivelsen af stævningen ved skrivelse af 16. juni 2010 teksterne til de skriftlige prøver a), b) og c), de skriftlige prøver uden udvælgelseskomitéens rettelser og de individuelle evalueringsskemaer for prøverne b) og c) til sagsøgeren.

Parternes påstande og retsforhandlingerne

28 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

»— Annullation af afgørelsen af 14. september 2009, hvorved [EPSO] afviste at tilstille sagsøgeren kopi af hendes [rettede] skriftlige prøver og af det evalueringsskema, hvorpå grundene til, at udvælgelseskomitéen gav hende udelukkelsesbedømmelsen 18/40 i den sidste skriftlige prøve c), var anført, og hvorved hendes anmodning om at få adgang til den mundtlige prøve i forbindelse med udvælgelsesprøven […] ikke blev imødekommet.

— Annullation af afgørelsen af 23. juli 2009, hvorved [EPSO] fastholdt udelukkelsesbedømmelsen 18/40 i den sidste skriftlige prøve c) og afviste at give hende adgang til [at deltage i] den mundtlige prøve i forbindelse med udvælgelsesprøven […].

— Annullation af den reserveliste, der blev offentliggjort efter udvælgelsesprøven, med tilbagevirkende kraft fra datoen for offentliggørelsen heraf.

— [Europa-]Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.«

29 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Subsidiært frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

30 Efter indgivelsen af svarskriftet gav Personaleretten tilladelse til en yderligere skriftveksling, som imidlertid var begrænset til spørgsmålet om, hvorvidt søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling. Personaleretten fandt herefter, at den var i stand til at træffe afgørelse uden mundtlig forhandling, og opfordrede ved Justitskontorets skrivelse af 16. juni 2011 parterne til over for Personaleretten at tilkendegive, om de var enige eller uenige i forslaget om at træffe afgørelse uden afholdelse af et retsmøde på grundlag af procesreglementets artikel 48, stk. 2. Parterne tilkendegav, at de var enige i Personalerettens forslag om at afgøre sagen uden afholdelse af et retsmøde.

Om formaliteten

Parternes argumenter

31 Kommissionen har gjort gældende, at søgsmålet skal afvises med den begrundelse, dels at sagsøgeren ikke har identificeret den anfægtede retsakt korrekt, dels at det er næsten sikkert, at såvel ansøgningen om retshjælp, som blev indgivet den 18. november 2009, som stævningen, der blev indgivet den 26. marts 2010, er indgivet for sent.

32 For det første har sagsøgeren med urette identificeret e-mailen af 14. september 2009 som den akt, der indeholder et klagepunkt, mens den akt, som er bebyrdende for sagsøgeren, er udvælgelseskomitéens afgørelse, som blev fremsendt ved EPSO's skrivelse af 23. juli 2009, en afgørelse, som efter fornyet behandling fastholdt karakteren 18/40 ved den skriftlige prøve c) og sagsøgerens manglende adgang til at deltage i den mundtlige prøve. Sagsøgeren burde have anfægtet sidstnævnte afgørelse, som, idet den var vedtaget af udvælgelseskomitéen, kunne have været anfægtet direkte for Personaleretten. I dette tilfælde udløb den i vedtægtens artikel 91, stk. 3, fastsatte frist efter tre måneder og ti dage at regne fra den 23. juli 2009, dvs. den 2. november 2009.

33 Kommissionen har for det andet gjort gældende, at skrivelsen af 28. juli 2009, som sagsøgeren gav overskriften »K[lage]« som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, blot var en anmodning om at få tilsendt dokumenter og ikke havde det indhold, der som minimum kræves ved definitionen af begrebet forudgående administrativ klage som omhandlet i vedtægtens bestemmelser, hvilket er grunden til, at denne skrivelse ikke har kunnet bevirke, at fristen på tre måneder og ti dage til indbringelse af sagen for Personaleretten blev suspenderet.

34 Kommissionen har for det tredje anført, at e-mailen af 14. september 2009, selv hvis det antages, at skrivelsen af 28. juli 2009 opfylder de fornødne betingelser for at udgøre en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, ikke kan anses for at være svaret på klagen, da den ikke hidrører fra ansættelsesmyndigheden. Under disse betingelser forelå der i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, andet afsnit, en stiltiende afvisning af klagen fire måneder efter denne, dvs. den 28. november 2009, og sagsøgeren rådede således over tre måneder og ti dage til at anlægge sit søgsmål, dvs. indtil den 10. marts 2010. Søgsmålet blev anlagt den 26. marts 2010 og er derfor anlagt for sent.

35 Kommissionen er for det fjerde af den opfattelse, at ansøgningen om retshjælp, der blev indgivet den 18. november 2009, blev indgivet for tidligt, da den blev fremsat ti dage før udløbet af den frist på fire måneder, som ansættelsesmyndigheden rådede over til at besvare den angivelige klage, og ikke bevirkede, at søgsmålsfristen blev suspenderet.

36 Kommissionen har tilføjet, at selv om den del af søgsmålet, der vedrører aktindsigt i oplysninger, kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som en ret til aktindsigt i dokumenterne i en udvælgelsesprocedure kan eksistere uafhængigt af en påstand om annullation af en afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen, kan påstanden vedrørende manglende adgang til at deltage i den mundtlige prøve, som er den vigtigste del af søgsmålet, ikke antages til realitetsbehandling.

37 Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at der ikke er en modsætning mellem dens påstand om, at sagen skal afvises, og den omstændighed, at sagsøgeren blev tildelt retshjælp af Personalerettens præsident. Kommissionen har i denne forbindelse henvist til, at retshjælp afslås, når det er åbenbart, at det søgsmål, med henblik på hvilket der er ansøgt om retshjælp, ikke kan antages til realitetsbehandling, mens Kommissionen i sine processkrifter har indskrænket sig til at gøre gældende, at søgsmålet efter en analyse af diverse administrative etaper efter Kommissionens opfattelse må afvises fra realitetsbehandling, uden imidlertid at påstå, at det er åbenbart, at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling.

38 Sagsøgeren har hertil for det første gjort gældende, at søgsmålet vedrører e-mailen af 14. september 2009, fordi denne e-mail kronologisk set er den sidste afgørelse, som EPSO vedtog. For så vidt som denne afgørelse blev truffet som følge af sagsøgerens klage, træder den i stedet for den af udvælgelseskomitéen trufne afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 23. juli 2009, og udgør den akt, der indeholder et klagepunkt.

39 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at hendes skrivelse af 28. juli 2009 er en egentlig klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2. Dels havde hun nemlig givet den overskriften »K[lage]« og præciseret, at den blev indgivet på grundlag af vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvilket vidner om hendes ønske om at indgive en klage som omhandlet i vedtægtens bestemmelser. Dels fremgår det klart af ordlyden af hendes skrivelse, at denne havde til formål at anfægte den af udvælgelseskomitéen trufne afgørelse, som blev meddelt hende ved skrivelse af 23. juli 2009, en skrivelse, som var vedlagt hendes skrivelse. Det fremgår ligeledes af skrivelsens ordlyd, at sagsøgeren anmodede om en fornyet behandling af hendes skriftlige prøve c), og at hun følgelig fik adgang til at deltage i den mundtlige prøve. Ifølge sagsøgeren var det endelig ikke muligt for hende i sin skrivelse mere detaljeret at præcisere, hvorledes hun var uenig i den af udvælgelseskomitéen trufne afgørelse, som blev meddelt den 23. juli 2009, eftersom det ikke var lykkedes hende at få tilsendt sine rettede skriftlige prøver, og eftersom EPSO først den 16. juni 2010 fremsendte hendes skriftlige prøver b) og c), men uden rettelserne. Hvis det må antages, at hendes skrivelse af 28. juli 2009 ikke var en klage som omhandlet i vedtægtens bestemmelser, vil dette endvidere indebære, at Personalerettens præsident havde bevilget hende retshjælp til at anlægge et søgsmål efter søgsmålsfristens udløb.

40 Sagsøgeren har for det tredje bemærket, at e-mailen af 14. september 2009 udtrykkeligt nævner hendes anmodninger af 28. juli 2009, som den har til formål at besvare. Sagsøgeren har i denne forbindelse tilføjet, at en e-mail, hvis afsenders elektroniske adresse havde samme domæne som det domæne, der fremgår af EPSO's e-mails, som svarede på det, hun havde anmodet om i sin klage, og som udtrykkeligt henviste til sidstnævnte, uden imidlertid at give hende medhold, skal anses for at indeholde et afslag på hendes klage. Ifølge sagsøgeren kan Kommissionen ikke påstå, at hun burde have set bort fra e-mailen af 14. september 2009 og afventet udløbet af fristen på fire måneder at regne fra hendes klage af 28. juli 2009, hvis udløb er en stiltiende afvisning, med risiko for, at søgsmålsfristen blev forældet som følge af, at hun ikke havde anfægtet det udtrykkelige afslag på hendes klage rettidigt. Under alle omstændigheder burde hun have været advaret herom.

41 For det fjerde har sagsøgeren, selv i tilfælde af at e-mailen af 14. september 2009 ikke udgør et afslag på hendes klage, gjort gældende, at ansøgningen om retshjælp suspenderede fristen for anlæggelsen af søgsmålet indtil datoen for meddelelsen af kendelsen fra Personalerettens præsident om tilkendelse af retshjælp, dvs. den 10. marts 2010, som er den dato, hvor fristen igen begyndte at løbe. Følgelig er søgsmålet, som blev anlagt den 26. marts 2010, ikke anlagt for sent.

42 Sagsøgeren har tilføjet, at selv hvis det må antages, at hendes ansøgning om retshjælp, som blev indgivet den 18. november 2009, blev indgivet for tidligt, eftersom den blev fremsat før den 28. november 2009, som er datoen for udløbet af fristen for besvarelse af hendes klage af 28. juli 2009, er det godtgjort, at Personalerettens præsident tog hensyn til denne ansøgning i det mindste ved udløbet af nævnte frist, den 28. november 2009. Heraf følger, at fristen for anlæggelse af søgsmålet var suspenderet mellem enten den 18. november 2009 eller den 28. november 2009, hvis Personaleretten finder, at e-mailen af 14. september 2009 ikke udgør et afslag på hendes klage, og den 10. marts 2010, som er datoen for kendelsen fra Personalerettens præsident om tilkendelse af retshjælp. Det er åbenbart, at retssagen var startet, eftersom ansøgningen om retshjælp ikke blot var blevet behandlet, men også imødekommet af Personalerettens præsident, hvilket han ikke ville have gjort, hvis søgsmålsfristen var udløbet, og det følgelig havde været åbenbart, at søgsmålet ikke kunne antages til realitetsbehandling.

Personalerettens bemærkninger

Om de akter, som indeholder et klagepunkt mod sagsøgeren

43 Indledningsvis bemærkes, at såvel den administrative klage som søgsmålet i overensstemmelse med vedtægtens artikel 90, stk. 2, skal rettes mod en akt, der indeholder et klagepunkt mod sagsøgeren. Ifølge fast retspraksis er den akt, der indeholder et klagepunkt, den akt, som har retligt bindende virkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser direkte og umiddelbart gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling (Personalerettens dom af 15.9.2011, sag F-6/10, Munch mod KHIM, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

44 Hvad for det første angår afgørelser truffet af en udvælgelseskomité fremgår det af fast retspraksis, at den afgørelse, hvorved en udvælgelseskomité afviser at give en ansøger adgang til prøverne efter, på anmodning af den pågældende, at have foretaget en fornyet behandling af hans ansøgning, træder i stedet for den afgørelse, som blev truffet tidligere af udvælgelseskomitéen, og kan ikke anses for blot at være en bekræftelse af denne (Rettens dom af 11.2.1992, sag T-16/90, Panagiotopoulou mod Parlamentet, præmis 20). Når en ansøger ved en udvælgelsesprøve anmoder om fornyet behandling af en afgørelse, som udvælgelseskomitéen har truffet, er det således den afgørelse, komitéen har truffet efter den fornyede behandling af ansøgerens situation, der er den bebyrdende afgørelse (Rettens dom af 13.12.2006, sag T-173/05, Heus mod Kommissionen, præmis 19).

45 Følgelig trådte den af udvælgelseskomitéen trufne afgørelse, hvorefter sagsøgeren ikke fik adgang til den mundtlige prøve, som blev vedtaget efter den anmodning om fornyet behandling, som sagsøgeren indgav den 10. juli 2009, og blev meddelt ved EPSO's skrivelse af 23. juli 2009, i stedet for udvælgelseskomitéens oprindelige afgørelse, som blev meddelt ved EPSO's skrivelse af 2. juli 2009, og udgør i det foreliggende tilfælde den akt, som indeholder et klagepunkt, for så vidt angår sagsøgerens manglende adgang til at deltage i udvælgelsesprøvens mundtlige prøve (herefter »afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve«). Det er ligeledes afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve, som blev truffet efter fornyet behandling, der får klage- og søgsmålsfristerne til at løbe, uden at det er fornødent at undersøge, om nævnte afgørelse i en sådan situation eventuelt kan anses for en rent bekræftende retsakt (jf. Personalerettens dom af 13.12.2007, sag F-73/06, Van Neyghem mod Kommissionen, præmis 39).

46 Hvad dernæst angår afgørelser om afslag på at fremsende oplysninger eller dokumenter til ansøgerne præciseres, at meddelelsen om udvælgelsesprøve i afsnit D, punkt 4, fastsatte en specifik procedure, som – når ansøgeren beslutter sig for at følge den, træder i stedet for proceduren i vedtægtens artikel 90, stk. 2 – er karakteriseret ved meget korte frister og har til formål at gøre til muligt for ansøgerne at udøve den specifikke ret, som indrømmes dem til at få adgang til visse oplysninger, som vedrører dem umiddelbart og individuelt. I henhold til denne ret kan EPSO »tilstille en ansøger, som anmoder herom«, supplerende oplysninger, som vedrører dennes deltagelse i udvælgelsesprøven. Anmodningerne skal indgives senest en måned efter meddelelsen af udvælgelsesprøvens resultater, og EPSO forpligter sig til at besvare disse senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve henviser til afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere for så vidt angår eksempler på oplysninger, som kan fremsendes til ansøgerne. Det fremgår af afsnit III.3.b i nævnte vejledning, at ansøgere, som ikke har bestået de skriftlige prøver, kan anmode om en kopi af deres skriftlige prøver samt om det individuelle evalueringsskema for prøverne med udvælgelseskomitéens bedømmelse.

47 Den specifikke ret, som indrømmes ansøgerne, tilsigter, at ansøgere, som udelukkes fra udvælgelsesprøverne, uden at det fortrolighedskrav, der gælder for udvælgelseskomitéens arbejde, anfægtes, kan modtage oplysninger og dokumenter, som kan sætte dem i stand til at træffe en velovervejet afgørelse hvad angår betimeligheden i at anfægte eller undlade at anfægte en afgørelse om at udelukke dem fra udvælgelsesprøven. Med henblik herpå har fastsættelsen af meget korte frister,

både for indgivelsen af anmodningen om oplysninger eller dokumenter og for besvarelsen heraf, til formål at gøre det muligt for ansøgeren under alle omstændigheder at råde over disse oplysninger og dokumenter mindst en måned før udløbet enten af søgsmålsfristen for Personaleretten eller af fristen for at indgive en klage til EPSO, hvis direktør i henhold til artikel 4 i afgørelse 2002/621 udøver de beføjelser, der er overdraget til ansættelsesmyndigheden.

48 Det fremgår af den foretagne analyse, at EPSO's strenge overholdelse af den specifikke ret, der er tillagt ansøgerne, både for så vidt angår indholdet af denne ret og hvad angår svarfristen, er udtryk for de forpligtelser, som følger af princippet om god forvaltning, af offentlighedens ret til aktindsigt og af adgangen til effektive retsmidler, jf. artikel 41, 42 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Heraf følger, at EPSO's manglende overholdelse af den specifikke ret, som er tillagt ansøgerne, ud over at dette vil kunne føre til, at udelukkede ansøgere anlægger søgsmål eller indgiver klager uden at råde over tilstrækkelige oplysninger, kan udgøre en tjenstlig fejl, som i givet fald kan give anledning til, at ansøgeren har ret til erstatning.

49 I det foreliggende tilfælde indeholdt sagsøgerens e-mail af 14. maj 2009 en anmodning om at få tilsendt den rettede skriftlige prøve b) med udvælgelseskomitéens bedømmelse, og e-mailen af 4. juli 2009 en anmodning om at få tilsendt den skriftlige prøve c), ligeledes rettet, og udvælgelseskomitéens bedømmelse. Foruden disse to e-mails indgav sagsøgeren en første anmodning om fornyet behandling den 27. maj 2009 med henblik på, at udvælgelseskomitéen reviderede sin oprindelige afgørelse vedrørende bedømmelsen af hendes skriftlige prøve b), en anmodning om fornyet behandling, som sagsøgeren fik medhold i, og en anden anmodning om fornyet behandling den 10. juli 2009 vedrørende den skriftlige prøve c), med hensyn til hvilken udvælgelseskomitéen fastholdt sin bedømmelse af den pågældende prøve, således som dette blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 23. juli 2009, uden imidlertid at besvare sagsøgerens anmodning om at få tilsendt sin rettede skriftlige prøve c) og udvælgelseskomitéens individuelle evalueringsskema vedrørende nævnte prøve.

50 Det fremgår af kronologien over de faktiske omstændigheder, at den frist på en måned, som EPSO rådede over til, som svar på sagsøgerens e-mail af 14. maj 2009, at fremsende kopi af hendes skriftlige prøve b) samt det individuelle evalueringsskema med udvælgelseskomitéens bedømmelse, udløb den 14. juni 2009, uden at hun havde fået tilsendt nogen dokumenter. For så vidt angår fremsendelsen af oplysninger vedrørende den skriftlige prøve c) kan den manglende besvarelse af sagsøgerens e-mail af 4. juli 2009 og af hendes begæring, som fremgik af hendes anmodning om fornyet behandling af 10. juli 2009, kun kvalificeres som et afslag. I denne forbindelse tilføjes, at selv om EPSO i skrivelsen af 2. juli 2009 til sagsøgeren påstår, at kontoret allerede har tilsendt hende kopi af den skriftlige prøve b), og selv om det i e-mailen af 14. september 2009 oplyses, at den skriftlige prøve c) og evalueringsskemaet for nævnte prøve vedlægges som bilag, ligger det fast, at disse dokumenter ikke blev tilsendt sagsøgeren på de anførte datoer.

51 Det følger heraf, at for så vidt angår anmodningerne om fremsendelse af oplysninger og dokumenter er både det afslag på at fremsende de anmodede oplysninger vedrørende prøve b), som fremkom den 14. juni 2009 [herefter »afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b)«], og den stiltiende afgørelse om ikke at fremsende de anmodede oplysninger vedrørende prøve c), som fremgår af skrivelsen af 23. juli 2009 [herefter »afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c)«], for så vidt som nævnte skrivelse ikke omhandler spørgsmålet om fremsendelse af de anmodede oplysninger, akter, som indeholder et klagepunkt mod sagsøgeren.

52 Følgelig er såvel afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve som afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c) akter, som indeholder et klagepunkt mod sagsøgeren.

Om sagsøgerens overholdelse af fristerne

53 I denne forbindelse bemærkes for det første, således som Domstolen flere gange har fastslået, at retsmidlet over for en udvælgelseskomités afgørelse normalt er et direkte sagsanlæg ved Unionens retsinstanser (jf. bl.a. Domstolens dom af 14.7.1983, sag 144/82, Detti mod Domstolen, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis). En klage rettet mod en udvælgelseskomités afgørelse er nemlig formålsløs, da vedkommende institution ikke er beføjet til at annullere eller ændre udvælgelseskomitéens afgørelser. Endvidere fører en for snæver fortolkning af vedtægtens artikel 91, stk. 2, alene til en unødvendig forlængelse af proceduren (jf. bl.a. Domstolens dom af 16.3.1978, sag 7/77, Ritter von Wüllerstorff und Urbair mod Kommissionen, præmis 8).

54 Eftersom afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve i det foreliggende tilfælde udgør en afgørelse fra udvælgelseskomitéen, der som sådan kan anfægtes ved Personaleretten uden forudgående administrativ klage, begyndte søgsmålsfristen på tre måneder, der er fastsat i vedtægtens artikel 91, stk. 3, med tillæg af den faste frist under hensyn til afstanden på ti dage i henhold til procesreglementets artikel 100, stk. 3, at løbe fra meddelelsen, på en ubestemt dato, af denne afgørelse ved skrivelse af 23. juli 2009, men senest den 28. juli 2009, som er datoen for skrivelsen med overskriften »K[lage]«, hvori sagsøgeren anerkender at have fået kendskab hertil, og udløb den 7. november 2009. Eftersom den 7. november 2009 var en lørdag, blev søgsmålsfristen automatisk forlænget i medfør af procesreglementets artikel 100, stk. 2, første afsnit, indtil mandag den 9. november 2009.

55 Afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c) udgør ligeledes afgørelser truffet af udvælgelseskomitéen, som kan anfægtes ved Personaleretten uden forudgående administrativ klage. Da den første af disse afgørelser fremkom den 14. juni 2009, og sagsøgeren fik kendskab til den anden afgørelse senest den 28. juli 2009, udløb fristen på tre måneder og ti dage til at anlægge et søgsmål ved Personaleretten henholdsvis den 24. september 2009 og den 7. november 2009, idet sidstnævnte frist blev forlænget indtil den 9. november 2009 af de grunde, der er anført i den foregående præmis.

56 Følgelig kunne sagsøgeren have indbragt sagen direkte for Personaleretten ved anlæggelse af et søgsmål senest den 24. september 2009 med henblik på anfægtelse af afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og senest den 9. november 2009 med henblik anfægtelse af afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve og afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c).

57 Denne konstatering berøres ikke af ordlyden af procesreglementets artikel 97, stk. 4, hvorefter fristen for anlæggelse af søgsmålet ved indgivelsen af en ansøgning om retshjælp udsættes indtil datoen for meddelelsen af den kendelse, hvorved der træffes afgørelse om ansøgningen, da sagsøgeren i det foreliggende tilfælde først ansøgte om retshjælp den 18. november 2009, dvs. da søgsmålsfristerne for de tre førnævnte afgørelser truffet af udvælgelseskomitéen allerede var udløbet.

58 Det bemærkes for det andet, at det ligeledes følger af fast retspraksis, at hvis den berørte i stedet for et direkte sagsanlæg ved Unionens retsinstanser påberåber sig vedtægtsbestemmelserne for ved en administrativ klage at rette henvendelse til ansættelsesmyndigheden, afhænger spørgsmålet, om et søgsmål, der indbringes efterfølgende, kan antages til realitetsbehandling, af, at den berørte har iagttaget samtlige formkrav, der er knyttet til den forudgående klage (Rettens dom af 23.1.2002, sag T-386/00, Gonçalves mod Parlamentet, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

59 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren gjort gældende, at skrivelsen af 28. juli 2009, som har overskriften »K[lage]« og udtrykkeligt henviser til bestemmelserne i vedtægtens artikel 90, stk. 2, er en klage som omhandlet i nævnte bestemmelser.

60 Det er korrekt, at en klage ifølge fast retspraksis ikke skal antage en bestemt form. Det er tilstrækkelig, at den klart og præcist udtrykker sagsøgerens vilje til at anfægte en afgørelse, som er truffet med hensyn til ham (jf. i denne retning Domstolens dom af 31.5.1988, sag 167/86, Rousseau mod Revisionsretten, præmis 8, og af 14.7.1988, forenede sager 23/87 og 24/87, Aldinger og Virgili mod Parlamentet, præmis 13; Rettens dom af 16.2.2005, sag T-354/03, Reggimenti mod Parlamentet, præmis 43). Det fremgår ligeledes af retspraksis, at administrationen skal indtage en åben holdning ved undersøgelsen af klagerne, og det er tilstrækkeligt til at antage, at den har fået forelagt en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, at et anbringende er blevet rejst forudgående i forbindelse med en administrativ procedure på en tilstrækkelig klar måde til, at ansættelsesmyndigheden har været i stand til at få kendskab til den kritik, som den pågældende fremførte mod den anfægtede afgørelse (jf. Rettens dom af 13.1.1998, sag T-176/96, Volger mod Parlamentet, præmis 65).

61 Det forholder sig ikke desto mindre således, at ansættelsesmyndigheden, eftersom formålet med den administrative procedure er en mindelig bilæggelse af en tvist, som stiftes på tidspunktet for klagen, skal være i stand til tilstrækkeligt præcist at kende de argumenter, som den pågældende gør gældende over for en administrativ afgørelse. Heraf følger, at klagen i hvert fald skal indeholde en redegørelse for de anbringender og argumenter, som gøres gældende over for den administrative afgørelse, som den er rettet imod (jf. i denne retning Rettens dom af 7.3.1996, sag T-146/94, Williams mod Revisionsretten, præmis 44).

62 I det foreliggende tilfælde konstaterer Personaleretten for det første, at skrivelsen af 28. juli 2009, som anført i denne doms præmis 24, bestod af to led. Med det første led anmodede sagsøgeren om fremlæggelse af visse dokumenter samt om supplerende oplysninger. Med det andet led anmodede hun om adgang til at deltage i den mundtlige prøve i tilfælde af, at hun opnåede de nødvendige point.

63 Personaleretten konstaterer dernæst, at hvad angår skrivelsen af 28. juli 2009's andet led, hvorved sagsøgeren ved at anmode om adgang til at deltage i den mundtlige prøve vil kunne anses for at anfægte afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve, indeholder den pågældende skrivelses ordlyd ikke en fremstilling af noget anbringende eller retligt eller faktisk argument til støtte for anmodningen om ændring af nævnte afgørelse. Følgelig opfylder dette led af skrivelsen af 28. juli 2009 ikke de minimumsbetingelser, der kræves i ovenfor nævnte retspraksis for at anses for en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, og EPSO var ikke i stand til at give et begrundet svart herpå.

64 Under disse betingelser kan påstanden om annullation af afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve ikke antages til realitetsbehandling. Eftersom påstanden om annullation af reservelisten kun kan imødekommes i tilfælde af, at Personaleretten annullerer afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve, må nævnte påstand følgelig ligeledes afvises fra realitetsbehandling.

65 Personaleretten konstaterer endelig, at selv om sagsøgeren ikke har fremført noget argument eller anbringende til støtte for de anmodninger, der er genstand for det første led i skrivelsen af 28. juli 2009, gælder, at det kan udledes af selve ordlyden af skrivelsen af 28. juli 2009, at sagsøgeren beklagede sig over ikke at have modtaget de dokumenter, som hun flere gange havde forlangt, bl.a. i sin e-mail af 14. maj 2009 og i sin e-mail om fornyet behandling af 10. juli 2009 for så vidt angår den skriftlige prøve c). Heraf følger, at det første led i skrivelsen af 28. juli 2009, henset til de foreliggende omstændigheder, burde have været behandlet af EPSO som en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2.

66 For så vidt som EPSO ikke efterkom anmodningerne om fremlæggelse af dokumenter inden for de frister, som er anført i denne doms præmis 50, rådede sagsøgeren med henblik på at indgive en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, over afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og over afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c) over en frist på tre måneder, som udløb henholdsvis den 14. september 2009 og den 28. oktober 2009.

67 Følgelig kunne den klage, som sagsøgeren indgav den 28. juli 2009, admitteres både for så vidt angår afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og for så vidt angår afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c).

68 Det bemærkes i denne forbindelse, at anmodningerne om fremsendelse af de rettede skriftlige prøver b) og c) efter indgivelsen af klagen af 28. juli 2009 var genstand for en udtrykkelig afgørelse om afslag, som blev fremsendt ved EPSO's e-mail af 14. september 2009.

69 For så vidt som EPSO endvidere ved e-mailen af 14. september 2009 i praksis afviste at fremsende de anmodede skriftlige prøver b) og c) samt det individuelle evalueringsskema til sagsøgeren, anmodninger, som allerede havde været genstand for afgørelserne om afslag på at fremsende de skriftlige prøver b) og c), er det ufornødent at tage stilling til påstandene om annullation af den afgørelse, som blev meddelt ved e-mail af 14. september 2009. Det fremgår nemlig af fast retspraksis, at påstande om annullation, der formelt er rettet mod et afslag på en klage, har den virkning retligt at få prøvet den akt, der har været genstand for klagen, når afslaget på klagen som sådan er uden selvstændigt indhold, for så vidt som afgørelsen om afslag blot bekræfter den anfægtede afgørelse (dommen i sagen Munch mod KHIM, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

70 Det følger af det foregående, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det tilsigter annullation af afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve b) og af afgørelsen om afslag på at fremsende den skriftlige prøve c).

Om realiteten

71 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgerens gentagne anmodninger om, at EPSO tilsendte hende dokumenter, vedrørte såvel de skriftlige opgaver, som hun havde besvaret i forbindelse med de skriftlige prøver b) og c), og udvælgelseskomitéens evalueringsskema vedrørende nævnte skriftlige prøver samt rettelserne af de skriftlige prøver.

72 Selv om det er korrekt, at EPSO hvad angår anmodningerne om fremsendelse af de skriftlige prøver b) og c), for så vidt som disse vedrørte de af sagsøgeren besvarede skriftlige opgaver i forbindelse med disse to prøver og de af udvælgelseskomitéen udarbejdede evalueringsskemaer vedrørende nævnte skriftlige opgaver, ikke efterkom disse inden for de frister, der er fastsat i afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve, og heller ikke vedlagde disse til e-mailen af 14. september 2009, forholder det sig dog således, at en kopi af de af sagsøgeren besvarede førnævnte skriftlige opgaver samt udvælgelseskomitéens evalueringsskemaer over hver prøve blev fremsendt til sagsøgeren under sagen, nærmere bestemt ved EPSO's skrivelse af 16. juni 2010, og at disse dokumenter findes i sagsakterne, som bilag til Kommissionens svarskrift.

73 Følgelig gælder, at søgsmålet i mangel af erstatningspåstande er blevet uden genstand for så vidt angår afgørelserne om afslag på at fremsende de skriftlige prøver b) og c), for så vidt som det i disse afgørelser blev afvist at fremsende de af sagsøgeren besvarede skriftlige opgaver og de af udvælgelseskomitéen udarbejdede evalueringsskemaer vedrørende nævnte skriftlige opgaver. Det tilføjes, at denne tvist, for så vidt som den kan antages til realitetsbehandling, ikke er en tvist, der angår pengebeløb som omhandlet i vedtægtens artikel 91, stk. 1, og at Personaleretten følgelig ikke i det foreliggende tilfælde har fuld prøvelsesret, hvilket forhindrer den i at undersøge, om sagsøgte i

givet fald ex officio vil kunne dømmes til betaling af en erstatning for det tab, der er forvoldt ved dens fejl (jf. i denne retning Domstolens dom af 20.5.2010, sag C-583/08 P, Gogos mod Kommissionen, præmis 44).

74 Tilbage står derfor at undersøge påstandene om annullation af afgørelserne om afslag på at fremsende de skriftlige prøver b) og c), for så vidt som det i disse afgørelser blev afvist at fremsende disse rettede skriftlige prøver.

75 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet i sin helhed fremsat flere anbringender om, for det første, tilsidesættelse af ansøgernes ret til at få aktindsigt i oplysninger, som vedrører dem, for det andet, tilsidesættelse af begrundelsespligten og af Kommissionens administrative adfærdskodeks, for det tredje, tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed og, for det fjerde, tilsidesættelse af princippet om ligebehandling. Et femte anbringende om tilsidesættelse af reglerne for udvælgelseskomitéens arbejde og de gældende undersøgelseskriterier er alene fremført til støtte for påstandene om annullation af afgørelsen om ikke at give adgang til den mundtlige prøve, som blev afvist fra realitetsbehandling i denne doms præmis 64.

76 Følgelig indskrænker Personaleretten sin undersøgelse til de fire anbringender, som er blevet fremført til støtte for søgsmålet i sin helhed.

Om det første anbringende om tilsidesættelse af ansøgernes ret til at få aktindsigt i oplysninger, som vedrører dem

Parternes argumenter

77 Sagsøgeren har gjort gældende, at den omstændighed, at hun ikke fik tilsendt sine rettede skriftlige prøver b) og c), er i strid med Den Europæiske Unions borgeres ret til aktindsigt i Unionens institutioners dokumenter, som stadfæstet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43). Et sådant afslag er ligeledes i strid med afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og med afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere. Aktindsigt i de rettede skriftlige prøver ville have gjort det muligt for sagsøgeren at forstå de begåede fejl og at forbedre sig i fremtiden.

78 Kommissionen har gjort gældende, at anbringendet skal forkastes.

Personalerettens bemærkninger

79 For så vidt angår den påståede tilsidesættelse af forordning nr. 1049/2001 skal det fremhæves, at sagsøgeren ikke har fulgt den obligatoriske forudgående administrative procedure, der er fastsat i denne forordnings artikel 6 ff., med henblik på at opnå aktindsigt i de dokumenter, som er genstand for denne tvist, før anlæggelsen af sagen for Personaleretten, hvilket medfører, at det første anbringende ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det vedrører tilsidesættelse af førnævnte forordning.

80 Under alle omstændigheder henvises til fast retspraksis, hvorefter forordning nr. 1049/2001 udgør en generel regel, der fastsætter de almindelige principper for unionsborgernes udøvelse af retten til aktindsigt i de berørte institutioners dokumenter inden for alle Unionens aktivitetsområder, herunder den offentlige tjeneste (Rettens dom af 17.5.2006, sag T-93/04, Kallianos mod Kommissionen, præmis 87). Den således foreskrevne ret til aktindsigt kan som enhver generel regel præciseres, udvides eller omvendt begrænses eller helt udelukkes ifølge princippet om, at en specialregel fraviger den generelle regel (lex specialis derogat legi generali), når der findes specialregler, der regulerer

bestemte områder (Rettens dom af 5.4.2005, sag T-376/03, Hendrickx mod Rådet, præmis 55, og af 14.7.2005, sag T-371/03, Le Voci mod Rådet, præmis 122; Personalerettens dom af 20.1.2011, sag F-121/07, Strack mod Kommissionen, præmis 65, der verserer som to appelsager for Den Europæiske Unions Ret, sag T-197/11 P og sag T-198/11 P).

81 Artikel 6 i bilag III til vedtægten, afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere udgør netop specialregler, der fraviger bestemmelserne i forordning nr. 1049/2006, eftersom de regulerer adgangen til specifikke typer dokumenter, nemlig ansøgernes skriftlige prøver og udvælgelseskomitéens evalueringsskemaer over disse prøver.

82 Det følger heraf, at selv om sagsøgeren havde fulgt proceduren i artikel 6 ff. i forordning nr. 1049/2001, ville bestemmelserne i denne forordning ikke have fundet anvendelse i det foreliggende tilfælde.

83 For så vidt angår tilsidesættelsen af afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og af afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere følger det af selve ordlyden af disse bestemmelser, at det ikke heri fastsættes, at ansøgerne skal have fremsendt deres rettede skriftlige prøver.

84 Ansøgernes rettede skriftlige prøver indeholder nemlig personlige og sammenlignende bedømmelser i forhold til ansøgerne og er derfor omfattet af artikel 6 i vedtægtens bilag III, der specifikt vedrører udvælgelsesproceduren. I denne artikel bestemmes, at »udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt«. Som Domstolen allerede har fastslået, har dette princip om fortrolighed til formål at sikre udvælgelseskomitéen uafhængighed og objektivitet i arbejdet ved at beskytte den mod enhver udefra kommende indblanding eller pression, det være sig fra myndigheden selv, fra de pågældende ansøgere eller fra tredjepart. Princippet er således til hinder for dels, at der videregives oplysninger om de enkelte komitémedlemmers stillingtagen, dels at der afsløres forhold, der angår en vurdering af de enkelte ansøgere eller disse indbyrdes (Domstolens dom af 4.7.1996, sag C-254/95 P, Parlamentet mod Innamorati, præmis 24; jf. også Rettens dom af 27.3.2003, sag T-33/00, Martínez Páramo m.fl. mod Kommissionen, præmis 44, og dommen i sagen Hendrickx mod Rådet, præmis 56).

85 Det følger heraf, at for så vidt som forordning nr. 1049/2001 ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, og for så vidt som artikel 6 i bilag III til vedtægten, afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere ikke forpligter EPSO til at fremsende de rettede skriftlige prøver til ansøgerne, bør det første anbringende delvis afvises, delvis forkastes.

Om det andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af Kommissionens administrative adfærdskodeks

Parternes argumenter

86 Sagsøgeren har gjort gældende, at EPSO ved ikke at tilsende hende kopi af de rettede skriftlige prøver b) og c) tilsidesatte artikel 296 TEUF og vedtægtens artikel 25, stk. 2, derved, at afgørelserne om afslag ikke er begrundede. EPSO har ligeledes handlet i strid med bilaget til Kommissionens afgørelse af 17. oktober 2000 om ændring af dens forretningsorden (EFT L 267, s. 63) om »Administrativ adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden« (herefter »den administrative adfærdskodeks«), hvorefter Kommissionen skal besvare de forespørgsler, der rettes til den, inden for en frist på 15 dage, og hvorefter en kommissionsbeslutning klart bør angive de grunde, den er baseret på, og bør meddeles de berørte personer og parter.

87 Kommissionen har gjort gældende, at anbringendet skal forkastes.

Personalerettens bemærkninger

88 Ifølge fast retspraksis har pligten til at begrunde en bebyrdende afgørelse til formål dels at give afgørelsens adressat oplysninger, der er tilstrækkelige til at fastslå, om afgørelsen er korrekt, dels at muliggøre en domstolskontrol. Hvad angår afgørelser truffet af en udvælgelseskomité må hensynet til opfyldelsen af denne pligt dog afvejes med hensynet til en overholdelse af princippet om den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens arbejde i henhold til artikel 6 i bilag III til vedtægten. Der må herefter ved kravet om, at en udvælgelseskomités afgørelser skal begrundes, tages hensyn til karakteren af det pågældende arbejde, der i almindelighed består af mindst to adskilte stadier, nemlig for det første vurderingen af ansøgningerne for at udskille de ansøgere, der skal gives adgang til udvælgelsesprøven, og for det andet vurderingen af ansøgernes egnethed til at beklæde stillingerne med henblik på at opstille en liste over egnede ansøgere. Hvad angår det andet stadium af udvælgelseskomitéens arbejde er dette først og fremmest af sammenlignende karakter og er af denne grund omgærdet med den fortrolighed, der er forbundet med en udvælgelseskomités arbejde. De bedømmelseskriterier, som udvælgelseskomitéen fastlægger forud for prøverne, er en uadskillelig del af de sammenlignende bedømmelser, som komitéen foretager af de forskellige ansøgeres kvalifikationer. Disse kriterier er derfor på samme måde som komitéens bedømmelser omfattet af princippet om den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens arbejde. Udvælgelseskomitéens sammenlignende bedømmelser afspejles i de karakterer, som komitéen giver ansøgerne. Når henses til den fortrolighed, der bør være forbundet med udvælgelseskomitéens arbejde, udgør en meddelelse om de for de forskellige prøver opnåede karakterer en tilstrækkelig begrundelse af komitéens afgørelser, da udvælgelseskomitéen ikke er forpligtet til nærmere at angive, hvilke af ansøgerens svar der var fundet at være utilstrækkelige, eller til at forklare, hvorfor disse svar var fundet utilstrækkelige (dommen i sagen Parlamentet mod Innamorati, præmis 23-31; dommen i sagen Martínez Páramo m.fl. mod Kommissionen, præmis 43-52; Personalerettens dom af 30.4.2008, sag F-16/07, Dragoman mod Kommissionen, præmis 63).

89 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, for det første, at der i e-mailen af 14. september 2009 med henblik på at begrunde afslaget på at tilsende sagsøgeren hendes rettede skriftlige prøver b) og c) henvises til artikel 6 i bilag III til vedtægten, hvori det er fastsat, at udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt; dernæst, at udvælgelseskomitéen, således som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i den foregående præmis, ikke er forpligtet til nærmere at angive, hvilke af ansøgerens svar der var fundet at være utilstrækkelige, eftersom en meddelelse om de for de forskellige prøver opnåede karakterer udgør en tilstrækkelig begrundelse; endelig, at afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere, som sagsøgeren var i besiddelse af, ikke foreskriver, at de rettede skriftlige prøver skal fremsendes til ansøgerne. Under disse omstændigheder kan sagsøgeren ikke gøre gældende, at hun ikke havde de oplysninger, der er nødvendige for at vide, om den afvisning af at fremsende hendes skriftlige prøver b) og c), som hun fik kendskab til ved e-mailen af 14. september 2009, var begrundet.

90 Sagsøgerens argument, hvorefter EPSO handlede i strid med bestemmelserne i den administrative adfærdskodeks, kan heller ikke tiltrædes, idet denne kodeks ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde. Det fremgår nemlig for det første af selve overskriften på nævnte kodeks, at den gælder for Kommissionens medarbejdere, og at den regulerer disse medarbejderes forbindelser med offentligheden. For det andet bemærkes, at der i nævnte kodeks i den bestemmelse, der vedrører dens rækkevidde, henvises til, at forholdet mellem Kommissionen og dens medarbejdere udelukkende reguleres gennem vedtægten.

91 I det foreliggende tilfælde kan sagsøgeren ikke gøre gældende, at hun tilhører offentligheden for så vidt angår hendes forbindelser med EPSO. Dels fremgår det nemlig af artikel 4 i afgørelse 2002/620, at i henhold til artikel 91a i vedtægten skal anmodninger og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, der følger af nævnte afgørelses artikel 2, stk. 1 og 2, indgives til EPSO. Dels gælder, at eftersom sagsøgeren har deltaget i udvælgelsesprøven som ansøger, er enhver anmodning om oplysninger vedrørende hendes deltagelse i nævnte EPSO-udvælgelsesprøve reguleret af bilag III til vedtægten, afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere.

92 Det andet anbringende bør derfor forkastes.

Om det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed

Parternes argumenter

93 Sagsøgeren har gjort gældende, at i henhold til artikel 15 TEUF er åbenhed et af Unionens grundprincipper, idet Unionens institutioner og organer skal sikre åbenhed i deres arbejde. Ombudsmanden har desuden anført, at ansættelsesprocedurerne bør styres af åbenhed, og har fremsat henstillinger til Kommissionen herom. Endelig forlangte EPSO selv i sit udviklingsprogram, som blev offentliggjort på EPSO's hjemmeside den 11. september 2008, og som tilsigter at modernisere dets tilgang til udvælgelse af ansøgere, åbenhed med hensyn til ansættelsesprocedurerne. EPSO har ved sin nægtelse af at fremsende hendes rettede skriftlige prøver b) og c) handlet i strid med princippet om gennemsigtighed.

94 Kommissionen har gjort gældende, at anbringendet skal forkastes.

Personalerettens bemærkninger

95 Det bemærkes, at det i artikel 6 i bilag III til vedtægten bestemmes, at udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt.

96 Når en institution afviser at fremsende en rettet skriftlig prøve til en ansøger, kan sidstnævnte følgelig ikke gyldigt basere sig på begrebet om gennemsigtighed med henblik på at anfægte anvendeligheden af artikel 6 i vedtægtens bilag III (jf. dommen i sagen Le Voci mod Rådet, præmis 124).

97 Denne konklusion berøres ikke af sagsøgerens argumenter vedrørende en hypotetisk ret for en udvælgelsesprøves ansøgere til aktindsigt i de rettede skriftlige prøver, der er baseret på en henstilling fra Ombudsmanden til Kommissionen af 18. oktober 1999, på Kommissionens accept af denne henstilling og på en undersøgelse fra Ombudsmanden, iværksat i 2005, som blev afsluttet med en ny henstilling til Kommissionen vedrørende sidstnævntes forpligtelse til at oplyse de ansøgere, som anmoder herom, om bedømmelseskriterierne.

98 For det første er det nemlig korrekt, at særrapporten fra Ombudsmanden til Europa-Parlamentet 1004/97(PD)GG af 18. oktober 1999, som er tilgængelig på Ombudsmandens hjemmeside, indeholder en henstilling til Kommissionen derved, at den senest fra den 1. juli 2000 bør give alle ansøgere til udvælgelsesprøver, der måtte anmode herom, aktindsigt i deres egne rettede prøvebesvarelser, og at det i pressemeddelelse 15/2000 af 31. juli 2000, som er citeret af sagsøgeren og er tilgængelig på Ombudsmandens hjemmeside, oplyses, at »Kommissionen har accepteret Ombudsmandens henstilling, som trådte i kraft i juli 2000«. Det er ligeledes korrekt, at Ombudsmanden i 2005 iværksatte en undersøgelse på eget initiativ OI/5/05/PB om Access to evaluation criteria established by EPSO selection boards (aktindsigt i de bedømmelseskriterier, som fastsættes af EPSO's udvælgelseskomitéer). Denne undersøgelse blev afsluttet med samme henstilling.

99 Det forholder sig imidlertid således, som det fremgår af denne doms præmis 84 og 95, at artikel 6 i bilag III til vedtægten har sin egen målsætning, som er begrundet i offentlige interesser, og specifikt vedrører adgangen til udvælgelseskomitéens arbejde. I henhold til afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og afsnit III.3 i vejledningen for ansøgere er den specifikke ret for ansøgerne til at få adgang til oplysninger, som vedrører dem for så vidt angår deres deltagelse i udvælgelsesprøven, ikke absolut eller ubegrænset, men består i en ret til, for de af ansøgerne, der ikke bestod de skriftlige prøver, at opnå en kopi af deres skriftlige prøve og det individuelle evalueringsskema vedrørende deres skriftlige prøve med den af udvælgelseskomitéen foretagne bedømmelse.

100 Under alle omstændigheder konstateres, at sagsøgerens påstand om en eventuel forpligtelse fra Kommissionens eller EPSO's side til at tilstille ansøgerne i en udvælgelsesprøve deres rettede skriftlige prøver ikke understøttes af nogen beviser.

101 For så vidt angår argumentet vedrørende ansættelsesprocedurernes åbenhed, som blev forlangt i EPSO's udviklingsprogram 2008, nævnt i denne doms præmis 93, bl.a. i foranstaltning nr. 13, bemærkes, uden at foregribe dettes retlige værdi, at der i dette udviklingsprogram alene er tale om åbenhed i forbindelse med indførelsen, i proceduren for udvælgelsesprøven, af strukturerede samtaler i løbet af de mundtlige prøver og i forbindelse med de forskellige institutioners udnyttelse af reservelisten. Hvad konkret angår foranstaltning nr. 13 indskrænker denne sig til at oplyse, at EPSO's bestyrelse har godkendt indførelsen, i proceduren for udvælgelsesprøven, af en mekanisme med henblik på at lette ansøgernes adgang til fuldstændige oplysninger, med det formål at nedsætte antallet af klager og søgsmål, uden imidlertid at definere det konkrete indhold af de oplysninger, som ansøgerne bør have adgang til.

102 Endelig kan sagsøgeren heller ikke basere sig på Personalerettens dom af 14. oktober 2008, Meierhofer mod Kommissionen (sag F-74/07, ophævet efter appel – men ikke på grund af utilstrækkelig begrundelse – ved dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. maj 2010, Kommissionen mod Meierhofer, sag T-560/08 P), hvorved Personaleretten annullerede udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten på grund af utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som Kommissionen havde afvist, med henblik på at supplere meddelelsen om den utilstrækkelige individuelle karakter, som sagsøgeren blev tildelt ved den mundtlige prøve, at fremlægge supplerende oplysninger såsom de foreløbige karakterer, der tjente til beregning af nævnte karakter og, i givet fald, evalueringsskemaerne. Det bemærkes nemlig blot, at i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Meierhofer mod Kommissionen, er det Personaleretten selv, som traf afgørelse om fremlæggelse af supplerende oplysninger, henset til de særlige omstændigheder i tvisten, der ikke, som i det foreliggende tilfælde, vedrørte et afslag på adgang til oplysninger.

Om det fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

Parternes argumenter

103 Sagsøgeren har gjort gældende, at hun blev nægtet adgang til sine rettede skriftlige prøver, mens Kommissionen i andre sager har udleveret disse til ansøgerne, almindeligvis efter en klage til Ombudsmanden, og har henvist til domme afsagt af Unionens retsinstanser, hvori der henvises til en sådan fremsendelse.

104 Kommissionen har anført, at alle ansøgere til udvælgelsesprøven blev behandlet på samme måde, og at EPSO's almindelige politik er ikke at fremsende de rettede prøver, da de er beskyttede af den fortrolighed, der gælder for udvælgelseskomitéernes arbejde.

Personalerettens bemærkninger

105 Ifølge fast retspraksis foreligger der en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, når forskellige situationer behandles ens, eller når to persongrupper, hvis faktiske og retlige situation ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden, behandles forskelligt (jf. bl.a. Rettens dom af 25.10.2005, sag T-368/03, De Bustamante Tello mod Rådet, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis).

106 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren ikke påstået, at hun er blevet behandlet anderledes end øvrige ansøgere til udvælgelsesprøven for så vidt angår adgangen til de rettede skriftlige prøver, men anderledes end ansøgerne til andre udvælgelsesprøver, som har haft adgang til deres rettede skriftlige prøver.

107 Sagsøgeren har til støtte for sin argumentation påberåbt sig to kategorier af eksempler. Den første kategori består af eksempler på situationer, hvor en institution har fremsendt de rettede skriftlige prøver til en ansøger som følge af Ombudsmandens indgriben på baggrund af en klage, som nævnte ansøger havde indgivet til denne. Den anden kategori udgøres af en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans og to domme afsagt af Personaleretten.

108 For så vidt angår sagerne i den første kategori af eksempler bemærkes, at sagsøgeren ikke har indgivet en klage til Ombudsmanden. Hun kan derfor ikke påstå, at hun skal behandles af EPSO på samme måde som de ansøgere, som klagede til Ombudsmanden. For så vidt angår den anden kategori af eksempler konstaterer Personaleretten, at det fremgår af dommen i sagen Le Voci mod Rådet, at selv om Rådet i den sag, der gav anledning til denne dom, med henblik på at følge henstillingen fra Ombudsmanden, hvortil sagsøgeren havde klaget, fremsendte en kopi til sagsøgeren af dennes skriftlige prøve med bedømmelsen, forpligtede Rådet sig imidlertid ikke ved en sådan fremsendelse til en fremtidig systematisk offentliggørelse af de rettede skriftlige prøver, idet rækkevidden af en sådan afgørelse fra Rådet er begrænset til det konkrete tilfælde, mens sagsøgerne i de sager, der gav anledning til dommen i sagen Van Neyghem mod Kommissionen og i sagen Dragoman mod Kommissionen, i lighed med sagsøgeren fik tilsendt deres skriftlige prøver samt udvælgelseskomitéens evalueringsskemaer.

109 Det følger heraf, at det fjerde anbringende til støtte for søgsmålet bør forkastes.

110 Det følger af det foregående, at Europa-Kommissionen bør frifindes, da søgsmålet i sin helhed delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ubegrundet.

Sagens omkostninger

111 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 1, pålægges det – medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne i reglementets andet afsnit, kapitel 8 – den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 88 kan det imidlertid »pålægges endog en vindende part helt eller delvist at betale sagens omkostninger, såfremt det synes berettiget, henset til denne parts forhold, også forud for sagsanlægget, og navnlig såfremt det skønnes, at denne unødvendigt eller af ond vilje har påført modparten udgifter«.

112 Selv om det i det foreliggende tilfælde følger af de ovenfor nævnte anbringender og påstande, at sagsøgeren er den tabende part, og at Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgeren betaler sagens omkostninger, fremgår det ligeledes, at EPSO – til trods for at sagsøgeren flere gange anmodede om fremsendelse af oplysninger vedrørende hendes skriftlige prøver b) og c) i henhold til proceduren i afsnit D, punkt 4, i meddelelsen om udvælgelsesprøve og modtog flere meddelelser fra EPSO, hvorefter den anmodede dokumentation var bilagt hertil – først efterkom anmodningen om fremsendelse af oplysninger den 16. juni 2010, dvs. da sagsøgeren allerede havde indgivet sin stævning. EPSO tilsidesatte herved forpligtelsen i meddelelsen om udvælgelsesprøve til at tilstille en ansøger, som anmoder herom, supplerende oplysninger, som vedrører dennes deltagelse i udvælgelsesprøven. I øvrigt, og selv om de anmodede oplysninger ikke var uundværlige med henblik på udfærdigelsen af klagen, kan det ikke udelukkes, at sagsøgeren, hvis hun havde rådet over disse rettidigt, kunne have forberedt sin klage og stævningen bedre og endog kunne have besluttet ikke at anlægge sag. Henset til de særlige omstændigheder, som foreligger i denne sag, og idet det præciseres, at anvendelsen af procesreglementets artikel 88 ikke er begrænset alene til de tilfælde, hvor administrationen unødvendigt eller af ond vilje har påført en sagsøger udgifter, bør Kommissionen bære sine egne omkostninger og pålægges at betale sagsøgerens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

PERSONALERETTEN (Anden Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Eva Cuallado Martorells omkostninger.

Rofes i Pujol Boruta Bradley

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 18. september 2012.

W. Hakenberg
Justitssekretær

M.I. Rofes I Pujol
Afdelingsformand